

1. Inleiding

Lezen: Romeinen 15:1-13

Wat vooraf ging in Romeinen 14

- Hoe om te gaan met de verschillende visies op ceremoniële wetten en voedsel?
- Feit is: Door het verlossende werk van Jezus Christus zijn het zich houden ceremoniële wetten en het zich onthouden van bepaald voedsel geen issue meer voor de gelovige.
- Er waren er die dit nog wel deden, zij worden door Paulus zwak genoemd:
 - Sommigen hielden vast aan Joodse spijswetten & feestdagen;
 - Sommigen kenden bepaalde waarde toe aan offervlees;
 - Zij hadden voor hun geloof steun nodig vanuit de zichtbare werkelijkheid > **Lezen:** Rom. 14:17.
- De sterken (Rom. 15:1) kunnen in hun gedrag aanstoot geven aan de zwakken en moeten van Paulus rekening houden met de zwakken. De zwakken mogen echter de sterken niet veroordelen > **Lezen:** Rom. 14:10.
- Is dit onderscheid in deze tijd ook nog herkenbaar? > Ja, ook in deze tijd zijn er gelovigen die veel waarde hechten aan zichtbare zaken die aan het geloof verwant worden gezien:
 - Doop & Avondmaal;
 - Nuttigen van alcohol en halalvlees;
 - Houden van sabbat & feestdagen.
- Ga je met deze gelovigen/mensen de strijd aan, of houd je rekening met hun zwakheid? > **Lezen:** Rom. 14:15.
- Boodschap: *Laat bijzaken geen afbreuk doen aan het evangelie.*

2. Romeinen 15:1-7

Aanvaard elkaar zoals Christus ons aanvaard heeft

Gedeelte vormt een eenheid met Romeinen 14.

Vers 1-3

- Paulus richt zich hier tot de sterken (krachtigen)
- Het woord behagen staat centraal:
 - A) vs.1 > Niet onszelf behagen;
 - B) vs.2 > De ander behagen;
 - A) vs.3 > Christus behaagde Zichzelf ook niet.

Vers 1

- Het verdragen van de zwakke door hem niet te minachten, maar ook door soms mee te gaan in gebruiken die voor de ander belangrijk zijn (je aanpassen) > **Lezen:** 1 Kor. 9:19-23 (HSV 1788).
- Behagen van jezelf > Enerzijds in je eigen vrijheid geen rekening houden met de ander, anderzijds door de ander te minachten > *"Daarom, wie denkt te staan, laat hij oppassen dat hij niet valt."* (1 Kor. 10:12).

Vers 2

- *'naaste'* > in de 1^e plaats de medegelovige, in de 2^e plaats iedereen die mogelijk voor Christus gewonnen kan worden.
- *'ten goede'* > t.b.v. het Evangelie.
- *'tot opbouw'* > zoals het opbouwen van een huis > **Lezen:** Rom. 14:19-20, zie onderscheid met Efeze 4 waar wordt gesproken over de opbouw van het LvC (plaatselijke gemeente vs. hemelse gemeente).
- Zie ook 1 Kor. 10:31-33 (**Lezen**, HSV 1790).
- Is dit *'behagen'* grenzeloos? > **Lezen:** Gal. 1:10 (HSV 1814), vgl. met Gal. 1:9, 3:1+3 (**Lezen**). Zie dan weer het contrast met Gal. 6:2 (**Lezen**).
- Een goede prediking bouwt op en breekt af, troost en verdriet, bemoedigt en prikkelt.

Vers 3

- Christus deed het tegendeel van Zichzelf behagen, Hij legde zijn heerlijkheid af en werd een slaaf (Filip. 2).
- Citaat komt uit Ps. 69:10 (LXX, Messiaanse Psalm) > **Lezen:** Ps. 69:8-10 (HSV 859).
- Als Christus godslasteraars verdroeg, hoeveel te meer zouden wij dan niet rekening kunnen houden met de gevoeligheden van anderen (medegelovigen)?
- Tot slot Filippenzen 2:4: *"Laat ieder niet oog hebben voor wat van hemzelf is, maar laat eenieder ook oog hebben voor wat van anderen is."*

Vers 4

- Paulus slaat een zijweg in vanuit zijn aanhaling uit de Schrift in het vorige vers.
- God had met het laten opschrijven van de Schrift in het verleden al het doel om de gelovigen in de toekomst te onderwijzen.
- Wij zien dit onder meer bevestigd in 2 Tim. 3:16: *"Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid."*, maar ook bijvoorbeeld in 1 Kor. 10:11 (**Lezen**, HSV 1789).
- Gods hele Woord mag ons tot lering zijn > Vb. Esther, Psalmen, Prediker, Klaagliederen.
- Wat biedt de Schrift ons hierin? Twee op elkaar aansluitende zaken:
 - Leert ons volharden (*geduldig volhouden*) > Nodig in een wereld zonder God.
 - Vertroost ons (bet. hier *'bemoedigen'*, lett. *'bij zich roepen'*) > Nodig in een wereld zonder liefde.
- De Schrift toont ons (voor)beelden van volharding en is een bron van troost > **Lezen:** Heb. 12:1 (t.a.v. volharden) (HSV 1877) + Ps. 119:49-50 (t.a.v. troost) (HSV 925).
- Wat is het doel? > Dat wij hoop houden (voor de Romeinen anders dan voor ons).

Vers 5

- Na de specifieke vermaning t.a.v. het omgaan met uiterlijke zaken, volgt nu een algemene vermaning.
- Volharding en vertroosting zijn een gift van God (door Woord en Geest), het zijn geen eigenschappen die Hem vreemd zijn.
- Ook eensgezindheid is een gift van God, deze dient in overeenstemming met Christus Jezus te zijn > Zoals Christus één met Zijn volk werd.
- Deze eensgezindheid wordt niet bereikt doordat allen op dezelfde manier gaan denken, maar doordat men naar het voorbeeld van Jezus Christus afstand doet van zijn eigen rechten en vrijheden en rekening houdt met het geweten van de ander.
- Concreet > **Lezen:** Rom. 12:16, maar zie ook 2 Kor. 1:3-4 (**Lezen**, HSV 1800).

Vers 6

- Eensgezind = zelfde denkrichting hebben. Eén mond = zelfde belijdenis afleggen.
- Zonder onderscheid tussen Jood & Griek, besneden & onbesneden, zwakken & sterken. Dit geldt hier echter voor de plaatselijke gemeente. Voor ons geldt Efe. 4:1-6 (**Lezen**, HSV 1825).
- *"de God en Vader van onze Here Jezus Christus"* > Er wordt hier geduid op het feit dat God onze God en Vader is doordat Jezus Christus onze Here is. Vgl. met Efeze 1:3 (**Lezen**, HSV 1822).
- Christocentrisch betekent dat Christus' verlossende werk weliswaar centraal staat, maar dat wij altijd eindigen bij God (God alles en in allen).

Vers 7

- *"Daarom, aanvaard elkaar..."* > Om God eensgezind en met één mond te kunnen verheerlijken, met daarbij als ondersteunende reden > *"zoals ook Christus ons aanvaard heeft."* > Vgl. met Rom. 5:8 > *"God echter bevestigt Zijn liefde voor ons daarin dat Christus voor ons gestorven is toen wij nog zondaars waren."* Zouden wij dan niet elkaar kunnen aanvaarden nu wij – in Gods ogen – geen zondaars meer zijn?
- *"aanvaard"* > *proslambano* > als metgezel nemen/er volledig bij laten horen. Doen wij dit ook met onze zwakkere medegelovigen? Of sluiten wij hen buiten het LvC?
- Laten wij dan wel beseffen waar wij vandaan komen > **Lezen:** Efe. 2:11-12 (HSV 1823), vgl. met Ps. 58:4-6 (**Lezen**).
- Als Christus ons ondanks deze status aanvaard heeft (Efe. 2:13), waarom sluiten wij dan medegelovigen die Christus liefhebben, maar het soms niet allemaal (willen) begrijpen buiten het LvC? Begrijpen wij dan wel de liefde van Christus als wij zo doen? > *"De kennis maakt opgeblazen, de liefde bouwt op."* (1 Kor. 8:1).
- Waar gaat het dan wel om? > **Lezen:** Efe. 4:15 (HSV 1825).